

har det været Tilfældet, at, naar en saadan Koncessions søger gennem Landvæsenkommissionen har tilværet de tilstødende Lodsseiere og er kommen overens med dem, er der ikke blevet taget Hensyn til en hel Del Lodsseiere, som i meget væsentlig Grad kunne være interesserede i, hvorledes Vandløbsforholdene blive ved en saadan Fjord; deres Forder grændse vel ikke umiddelbart dertil, men ved at Vandet ledes omkring og standses ved en Dæmning, som de Vedkommende, for at sikke sig imod Tilløb af Vand udenfra til dette Areal, de udtørre, ere nødt til at lede endog paa meget lange Strækninger, hvorved Vandets Afledning i en meget væsentlig Grad vanskeliggjøres, og Vandets frie Løb forhindres, kan der enten ved stærke Regnskyl eller ved Løbbrud eller lignende Tilfælde foraarfaages meget betydelige Oversvømmelser, Noget, som hidtil de Vedkommende ikke have været istand til at ændre, deels fordi de ikke ere umiddelbart tilstødende Lodsseiere, dels fordi vedkommende Vandløb har ligget herreløst hen, saa at der ingen offentlig Autoritet var, som har taget sig af det, og det er derfor gaaet aldeles upaaagtet hen, hvorledes man skulde have ordnet disse Forhold. Det har iøvrigt glædet mig at se, at, saavidt jeg har kunnet forstaa, har Regjeringen i den senere Tid ved at give Koncession til Udtørring af saadanne Vandløb været meget mere forsigtig end tidligere, og har derved søgt at værne om de forskjellige Lodsseieres Interesse, saaledes at der ikke saa let kan opstaa Vansteligheeder i den Henseende; men dette Forhold bestaar dog alligevel endnu, og derfor har jeg tilladt mig at paapege det, fordi jeg vilde anse det for nyttigt, at saadanne Fjordarealer, der ikke staa i umiddelbar Forbindelse med Havet, og hvori flere Vandløb udmunde, ogsaa paa en vis Maade undergives offentlig Tilsyn, og at det Vandløb, som forbinder den med Havet, og som dog har fuld saa stor Interesse, ja større Interesse end det enkelte Vandløb, ogsaa underkastes offentlig Tilsyn, og at man ikke, saaledes som nu er Tilfældet, lader det paa sig selv eller ogsaa lade de private Lodsseiere se at raade Bod paa de Ulemper, der opstaa ved Tilstopning af Udløbet. Saavidt jeg har kunnet forstaa det, have disse Forhold ikke tidligere været berørte under Forhandlingerne, og jeg har derfor troet at burde fremdrage dem. — Endnu skal jeg kun med Hensyn til Afsnittet om Vand's Afbenyttelse tillade mig at bemærke, at jeg ogsaa der i alt Væsentligt er enig med de Bestemmelser, som i den Henseende findes i Lovforslaget, og jeg tror, at, dersom det skal kunne lykkes at give Lovregler, hvorved Vand afbenyttes til Engkultur, hvilket har saa overordentlig stor Betydning for Agerbruget, kunne de vel neppe være synderlig anderledes, end der her er foreslaaet. Jeg tror ogsaa, at det er først nu, at der er indvundet saamange Erfaringer i den Henseende, at man er istand til

at kunne lovgive derom. Det vil vist af Enhver, der har haft Leilighed til nærmere at gjøre sig bekendt med disse Forhold, indrømmes, at den nuværende Lovgivning i den Henseende er høist mangelfuld. Vor Lov om Vand's Afledning, Anordningen 29de Juli 1846, indeholder allerede i sin Indledning en Slags Undskyldning for, at man dengang ikke var kommen ind paa Bestemmelser om Vand's Afbenyttelse, fordi man havde for lidt Kjenndskab dertil, ikke havde indvundet tilstrækkelig Erfaring til at give udtømmende Regler derfor, og man har derfor ogsaa i den Lov indskrænket sig mere til at give Antydning af, hvorledes man nærmest ønskede disse Forhold ordnede. Ved den senere Vandløbslov af 17de Januar 1859, der egentlig kan betragtes som et Tillæg til den foregaaende, er man ikke kommet syndelig videre, idet der i Loven, saavidt jeg husker, kun findes een eneft Paragraf, der indeholder Bestemmelse om Vandets Afbenyttelse, nemlig § 14. Man er der gaaet det Skridt videre, at man ved Amtsraadets og tildels Landvæsenkommissionens Hjælp søger at faae Vandingsanlæg fremmet, og disse have ganske vist kunnet give en Slags Resolution for, at saadanne Foretagender kunne nyde Fremme; men der staar endnu en hel Del tilbage, og det, der staar tilbage i den Henseende, er det, der søges opnaaet her ved Lovforslaget. Jeg tror derfor, at, dersom man, hvad jeg anser baade for ønskeligt og ligefrem nødvendigt for en god Udvikling af dette Forhold om Vandets Afbenyttelse, skal have dette ordnet ved Lovregler, vil det ikke kunne ske paa nogen synderlig anden Maade, end saaledes som det her er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg tror ikke heller, man kan indvende, at det er af de Ting, der særlig interessere en enkelt Landsdel eller en mindre Del af en enkelt Landsdel; thi hvad f. Ex. Sjælland angaar, vil Ingen, der kender Forholdene der, kunne negte, at hele Sjælland er stærkt interesseret deri, og jeg skulde tage meget feil, om ikke disse Bestemmelser andesteds ligeledes kunde finde deres gode og nyttige Anvendelse; men jeg vil indrømme, at det fornemlig er Sjælland og især de daarlige Egne af Sjælland, for hvem de have den største Betydning, fordi Agerbruget der næsten ikke kan bestaa uden ved Hjælp af Enge. Det er derfor, at det har en saa overordentlig Betydning, at der gjøres, hvad der kan gjøres, for til Agerbrugets Gavn at benytte, hvad der i saa Henseende bydes af de større Vandløb til Ophjælpning af Engkulturen. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og blot til Slutningen udtale min Paastjønne af, at især den høitærede Indenrigsminister har ladet sig det være magtpaaliggende at tage dette Forhold under Overveelse og draget Omsorg for, at det Lovarbejde, som her foreligger, er blevet udarbejdet i en saa god og heldig Form, som det efter min Mening er. Det er mit Haab, at det skal lykkes ved Bestræbelser